

Nieuwsbrief september 2011

Joseph

Deze keer starten we de nieuwsbrief met een triest bericht. Een jongetje van onze school Joseph Tsirani van vier jaar oud is in de nacht van 5 op 6 september overleden. Hij lag al een aantal dagen in het ziekenhuis, maar hij wilde heel graag naar huis, omdat school weer zou beginnen. Hij had zin om op school weer te spelen met zijn vriendjes, hoorden we van juf Ethel die met zijn moeder had gesproken.

Samen met de lokale leerkrachten zijn we op 6 september naar het huis geweest waar het vol zat met rouwende vrouwen. Wij zijn er tussen gaan zitten op de vloer. Het was hartverscheurend om het verdriet van de familie te zien. In veel situaties, zo ook in deze, uiten Afrikanen zich erg uitbundig. Rond 13.00u zijn we naar buiten gegaan en kwamen de mannen en vrouwen samen voor de begrafenis. Hier worden de mensen gelijk de volgende dag begraven omdat het lichaam niet bewaard kan blijven.

In de vorige nieuwsbrief hebben we verteld over het zoontje van Valson die is gestorven. Het was het 4^e kindje van hem en zijn vrouw dat is overleden. De ouders van Joseph hebben hun 5^e kindje moeten begraven. Ze hebben nu alleen nog een dochter van 7 jaar oud.

Blijkbaar kan er in Malawi alleen genetisch onderzoek worden gedaan in een ziekenhuis in Blantyre. Met lokaal vervoer ben je minstens 15 uur onderweg. En vervoer is uiteraard niet gratis. Mensen kunnen zo'n lange reis en de kosten voor zo'n onderzoek niet betalen... te triest voor woorden!

Nieuwe kinderen

De school is VOL! Vanaf de eerste schooldag zijn er veel nieuwe kinderen bij gekomen. Vóór de zomervakantie hadden we 85 kinderen. Hiervan zijn er 16 naar de basisschool gegaan. Nu zitten we op 126 kinderen, dus hebben we 57 nieuwkomers. Volle klassen dus. We laten nu geen nieuwe kinderen meer toe. Het is nu al erg lastig om meer dan 40

de kinderen zitten op de nieuwe hoekbank/kast en de nieuwe krukjes

peuters of kleuters in 1 groep les te geven. Het is nog niet ondoenbaar, maar zeker genoeg! De andere ouders en kinderen moeten dus maar even geduld hebben tot er een paar kinderen verhuizen en anders moeten ze nog een jaartje wachten...

De eerste schooldagen was het voor veel kinderen nog even de kat uit de boom kijken. Maar de 'oude' kinderen wisten alles natuurlijk nog precies en konden de nieuwe kinderen op sleeptouw nemen. Handig hoor, zoveel juffies en meestertjes. ☺

We hebben de eerste week nog een aantal dagen een paar extra handen in de klas gehad. Mem Sipma heeft in de klas geholpen en heit Sipma is aan het klussen geslagen. (foto's links)

Nieuw speelgoed en spel materiaal

Afgelopen zomer zijn er heel wat spullen ingezameld in België en Nederland voor ons project. We willen iedereen bedanken die ons op deze manier heeft gesponsord. De kinderen zullen zich nu absoluut niet meer hoeven vervelen met al dat 'nieuwe' speelgoed en spel materiaal! TAWONGA OKONGWA!

spelen met nieuwe kralen

Familie

Toen we afgelopen week met juf Ethel langs de straat liepen kwamen we 3 vrouwen tegen. Dit zijn mijn moeders vertelde Ethel ons. Toen we haar vroegen wie haar echte moeder was wees ze naar de middelste. Toch bleek even later dat dit ook haar echte moeder niet was, maar een tante.

Mensen in Malawi dragen veel zorg voor de hele familie. Niet alleen de ouders voeden de kinderen op, maar ook de oma's, opa's, ooms en tantes. Ooms en tantes worden vaak ook vader en moeder genoemd. Neefjes en nichtjes zijn je broers en zussen.

Een jongen die we goed kennen stelde ons laatst voor aan zijn zus. De dochter van zijn jongere moeder, zo vertelde hij ons. Het bleek zijn nichtje te zijn. De dochter van een jongere zus van zijn moeder...☺ Het is voor ons soms moeilijk te ontrafelen hoe de familieverbanden in elkaar steken. Maar wel fijn natuurlijk om zoveel dichte familieleden te hebben.

De kinderen vinden het fantastisch om buiten te spelen op/in de nieuwe speeltoestellen!!!